

U2009/7895 mic
CBE 2009-160

Verzonden: 21 december 2009

Zaak 2009-160
Datum uitspraak: 2 december 2009

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit Nederland casu quo de examinator van de cursus Constitutioneel recht (R16252), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Bij brief d.d. 8 juli 2009 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (5) op de tentamenzitting van 17 juni 2009 van de cursus Constitutioneel recht niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij e-mailbericht d.d. 13 juli 2009. Dit beroep heeft hij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brief d.d. 15 september 2009, door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College), ontvangen op 18 september 2009.
3. Op 18 september 2009 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 2 oktober 2009 hebben verweerders verzocht om uitstel van de termijn waarbinnen gereageerd dient te worden, welk uitstel namens het College bij brief d.d. 5 oktober 2009 is verleend.
5. Bij brief d.d. 20 oktober 2009 hebben verweerders appellant medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellant verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
6. Appellant heeft telefonisch d.d. 27 oktober 2009 aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten hetgeen op 28 oktober 2009 aan verweerders is doorgegeven.
7. Verweerders hebben op 18 november 2009 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
8. Bovengenoemde stukken van appellant en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
9. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 2 december 2009 te Heerlen, alwaar appellant, zoals hij reeds had medegedeeld, in persoon is verschenen. Namens verweerders is verschenen mevrouw M.J.A.W. Dols, ambtelijk secretaris.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Constitutioneel recht. Appellant heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op de gesloten vraag 13 en de open (deel)vragen 1 en 3a. Voor de tekst van deze vragen en het antwoordmodel wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. Appellant draagt ter hoorzitting een pleitnota voor, welke aan deze uitspraak is gehecht.
Naar aanleiding van de vraag of appellant het College duidelijk kan maken waarom vraag 3a anders te interpreteren is, verduidelijkt appellant dat hij bij het lezen van deze vraag op een verkeerd spoor gekomen is en te weinig aandacht heeft gegeven aan de term "aard". Hij is het formeel eens met het feit dat zijn antwoord geen antwoord op de vraag is aangezien niets over de aard wordt aangegeven.
Desgevraagd antwoordt appellant nog dat het antwoord inzake het historische perspectief ook zo in de studiestof voorkomt.
4. Verweerders persisteren in eerste instantie bij hun eerdere verweer. De ambtelijk secretaris benadrukt dat de examinerator het vervelend vindt dat ze gezien omstandigheden buiten haarzelf niet aanwezig kan zijn.
Desgevraagd antwoordt de ambtelijk secretaris dat appellant bij vraag 1 een punt mist vanwege het feit dat hij zijn antwoord niet voldoende heeft gemotiveerd.
5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of verweerders meerkeuzevraag 13 in redelijkheid hebben kunnen stellen en in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van de door appellant gegeven antwoorden op die vragen, en ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College beantwoordt die vraag, met inachtneming van het cursusmateriaal aangelegd tegen de bestreden tentamenvragen en na kennisneming van de standpunten van partijen, bevestigend.
Het College dient voorts te beoordelen of verweerders bij de beoordeling en waardering van het door appellant gegeven antwoord op de open vragen al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen kunnen bij de waardering van antwoorden op open vragen de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zijn. Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het door de examinerator gegeven oordeel met betrekking tot de bestreden open vraag 1 de hier bedoelde grenzen wel en met betrekking tot open vraag 3a niet te buiten is gegaan.
Het College overweegt daartoe dat de examinerator op goede gronden voor vraag 13 antwoordalternatief d als juist, althans het meest juiste, heeft gehouden. Het College is van oordeel dat bij de tentaminering niet van de tentamenstof mag worden afgeweken en dat tentaminandi op basis van de concreet door verweerders geduide passages uit het cursusmateriaal tot de keuze van dit, enig juiste, antwoordalternatief hebben kunnen komen.
Het College overweegt voorts dat de examinerator in redelijkheid een waardering van 2 punten (van de maximaal te behalen 3 punten) voor deelvraag 3a heeft kunnen geven nu appellant ook zelf bevestigt de vraag niet volledig juist te hebben beantwoord. Het College is echter van oordeel dat de examinerator niet op goede gronden heeft kunnen volhouden dat appellant het antwoord op vraag 1 onvoldoende heeft

- gemotiveerd nu niet duidelijk is geworden waarom, als een tentaminandus alle elementen noemt, niet het maximaal aantal te behalen punten kan worden gegeven.
7. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep, voor zover dat is gericht tegen tentamenvraag 1 gegrond. Voor het overige verklaart het College het beroep ongegrond en verwerpt het beroep. De beslissing van verweerders blijft in stand.

Aldus gedaan door mr. A.J. Henzen, voorzitter, mr. ir. M.P.C. Brouns, mr. R.F.W.H.J. Hulscher, dr. J.B.P.E.C. Janssen en dr. J.E.M.M. Syroit, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J.M. Slegers, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. A.J. Henzen op 2 december 2009.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. H.M.J.M. Slegers

mr. A.J. Henzen

vooreensluitend afschrift,

mr. H.M.J.M. Slegers

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een belanghebbende binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij de Arrondissementsrechtbank (sector Bestuursrecht) binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft, in casu voor appellant: Arrondissementsrechtbank Den Haag, Sector Bestuursrecht, Postbus 20302, 2500EH Den Haag.

Indien de indiener van het beroepschrift geen woonplaats in Nederland heeft, is dat de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit Nederland zijn zetel heeft (in casu: Arrondissementsrechtbank Maastricht, Sector Bestuursrecht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht).